

Dosarul nr. 3ra-171/18

Instanța de fond: Judecătoria Bălți – S. Ghercavii,

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – A. Albu, D. Pușca, E. Bejenaru

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Energetic Teritorial Bălți cu privire la anularea deciziei de control,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți din 23 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 03 august 2015 SC „Splendorix” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Energetic Teritorial Bălți cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, anularea deciziei de control nr.135 din 24 aprilie 2015. (f.d.2-4)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 24 aprilie 2015 s-a dispus efectuarea unui control inopinat la SC „Splendorix” SRL de către Inspectoratul Energetic Teritorial Bălți conform deciziei de control nr. 135. La data de 21 mai 2015 a contestat decizia de control, prin care a solicitat revocarea deciziei de control emisă. Reclamanta menționează că la 21 iunie 2015 a recepționat răspunsul la cererea sa, prin care s-a refuzat în revocarea deciziei de control, pe motivul depistării mai multor încălcări. Reclamanta susține că decizia de control nr. 135 din 25 aprilie 2015 este una ilegală, deoarece a fost inițiată la cererea Centrului Național Anticorupție, Direcția Generală Teritorială Nord, care nu este organul care ar putea să sesizeze Inspectoratul Energetic Teritorial Bălți, pentru verificarea instalațiilor electrice a consumatorului. Reclamanta menționează că la data de 21 iunie 2015 a depus cerere de chemare în judecată, care prin încheierea Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2015 a fost

restituită. Făcând cunoștință cu încheierea de restituire la 27 iulie 2015, a depus repetat cerere de chemare în judecată la data de 03 august 2015 și totodată a solicitat repunerea în termen a cererii.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2016 s-a respins acțiunea depusă de SC „Splendorix” SRL, pe motiv că decizia de control nu este un act administrativ. (f.d.78, 82-85)

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de SC „Splendorix” SRL, s-a casat hotărârea Judecătorei Bălți din 23 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a constatat că decizia de control este un act administrativ, s-a respins capătul de cerere formulat de SC „Splendorix” SRL cu privire la repunerea în termen a cererii, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de SC „Splendorix” SRL. (f.d.139, 140-148)

La 28 decembrie 2017 SC „Splendorix” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea încetării procesului. (f.d. 158-156)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat art. 30 al Legii 131 din 06 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material. În opinia recurentei instanța de fond corect a constatat că decizia de control nr. 135 din 24 aprilie 2015 emisă de Inspectoratul Energetic Teritorial Bălți nu este un act administrativ, însă în loc să emită o încheiere de încetare a procesului, a emis o hotărâre de respingere a acțiunii. În asemenea circumstanțe instanța de apel a fost sesizată în soluționarea prezentului litigiu, care urma să aplice corect legea și să repare încălcarea comisă de prima instanță, însă aceasta prin decizia sa a admis apelul și a respins ca tardivă acțiunea. Consideră că instanța de apel la pronunțarea deciziei și-a depășit atribuțiile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 17 octombrie 2017, expediată părților la 14 noiembrie 2017 prin intermediul oficiului poștal, recepționată de către SC „Splendorix” SRL la 16 noiembrie 2017, conform avizului de recepție. (f.d.149, 150)

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 28 noiembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că SC „Splendorix” SRL indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele

cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către SC „Splendorix” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SC „Splendorix” SRL și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Splendorix” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Splendorix” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas